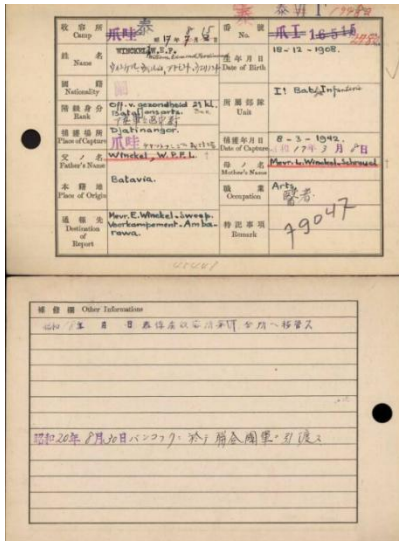

Eddy Winckel

Willem Edmond (Eddy) Ferdinand Winckel is geboren op 18 december 1908 in Batavia, NOI. Hij was de zoon van Willem Paul Frederik Lodewijk Winckel (1883-1930) en Charlotte Louise Josephine Schreuel. Zijn ouders trouwden in 1907 in Batavia en zijn weer gescheiden in 1912. Zijn moeder overleed in 1919. Zijn vader hertrouwde 1912 in Soerabaja met Bertha Alberdina Veenstra. Hij had een half broer Willem Albert (1919). Zijn vader was assistent resident en overleed in 1930.

Hij woonde in zijn jeugd in Den Haag. Hij werd verkenner Van Pallandtgroep in Den Haag en zat bij de Kieviten patrouille. In 1927 werd hij voortrekker bij de Caribou's, de stam van de groep, waar Hopman Spijkerman uit Enschede oubaas werd. Ook Doppie Gortmans zat bij hem in de stam.

Hij trouwde op 19 juli 1932 in Den Haag met Elisabeth Henriette Sweep (1907). Zijn vrouw was onderwijzeres. In 1935 werd hij benoemd tot officier der gezondheid 2e klasse bij het KNIL en vertrok in september met de ms. Dempo naar Nederlands-Indië.

Hij werd op 8 maart 1942 krijgsgevangen genomen in Djatinangor en geïnterneerd op Java. Op 15 januari 1943 ging hij met de Harugiku Maru 2 (Van Waerwijck) met 3188 Nederlandse krijgsgevangenen uit Batavia naar Singapore. De krijgsgevangenen waren merendeels afkomstig uit het kamp Kampong Makassar. Tijdens de overtocht van de Java-zee was geen schip te zien, ook geen begeleidend schip. Dit transport is bekend als Java Party 9, het 9e krijgsgevangenen-transport dat van Java vertrok.

Op 18 januari 1943 kwam het schip aan in Singapore en een dag later werden de krijgsgevangenen met vrachtauto's overgebracht naar het Changi-kamp. Vanuit daar ging hij op 28 januari met een treintransport naar de Birmaspoorweg. De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een

traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Zijn vrouw kwam terecht in Ambarawa 6. Ambarawa lag ongeveer 45 km ten zuiden van Semarang. Dit kamp was ondergebracht in de barakken van een oud KNIL-kampement in Ambarawa, direct ten westen van Fort Willem I.

Het echtpaar overleefde de oorlog. In 1950 woonde Eddy met zijn vrouw in Suriname en was arts en patholoog-anatoom.

Meer informatie

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereniging "De Nederlandsche Padvinders", jrg 13, 1927, no. 4, 1927 » 1927-04 - Pag. 38 | Delpher](#)

[Willem Paul Frederik Lodewijk WINCKEL : genealogie per Marianne MEISENBACHER \(mmeisenbacher\) - Geneanet](#)

[Willem Edmond Ferdinand Winckel \(locatie onbekend, - locatie onbekend, datum onbekend\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Registratie Willem Edmond Ferdinand Winckel \(uit de periode 1815-1949\) » Open Archieven](#)

[Registratie Willem Edmond Ferdinand Winckel & Elizabeth Henriette Sweep in 1913 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

[Registratie Willem Edmond Ferdinand Winckel & Elisabeth Henriette Sweep \(in het jaar 1950\) » Open Archieven](#)

[Huwelijk Willem Edmond Ferdinand Winckel & Willem Paul Frederik Lodewijk Winckel & Charlotte Louise Josephine Schreuel & Elizabeth Henriëtte Sweep & Anthonius Arnoldus Sweep & Hermina Veenstra op 19 juli 1932 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

[Java Party 12](#)

[Harugiku Maru 2.htm](#)

[Java Party 9 namenlijst](#)

[Ambarawa naamlijst S-Z](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.